

vi her foreslaar. I øvrigt er Ministeriets Stilling til det økonomiske Grundlag for Loven formentlig klarlagt paa fyldestgørende Maade i Bemærkningerne til Lovforslagets Nr. 8, hvor vi gør Rede for, hvad der er de vigtigste Bevæggrunde for Ministeriet til at forme Lovforslaget saaledes, som det nu foreligger.

Med det samme vil jeg vende mig til det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), som henviste til, at disse Skolers Stilling, der i 1916 var vanskelig, ikke var blevet bedre, og at det derfor, som det ærede Medlem sagde, maaske kunde være ønskeligt at gøre Skridtet fuldt ud for at skabe en virkelig rationel Ordning; det ærede Medlem mente ogsaa i forskellige af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, at have øjnet visse Antydninger af, hvad der var min inderste Mening i saa Henseende. Jeg kan paa mange Punkter give det ærede Medlem ganske Ret, saaledes kan jeg give ham Ret i, at den — hvad skal jeg sige — saglig set bedste Løsning af dette Spørgsmaal maaske netop vil være en Begrænsning af Skolernes Antal; men jeg vil straks tilføje, at det bedste altid er det godes Fjende. Selv om man maatte indrømme, at det var den saglig set bedste Ordning, er der i denne Forbindelse saa mange Hensyn at tage, at jeg mener, man paa det nuværende Tidspunkt ikke kan tage Skridtet fuldt ud, men maa holde paa den her foreslaaede Ordning, hvorefter man netop af Hensyn til det bestaaende mener at maatte kræve en vis Tilkædegivelse fra de paagældende Kommuner for at opretholde vedkommende Skole. Ved den her foreslaaede Ordning har man efter min Mening, som Situationen i Øjeblikket foreligger, taget netop de Hensyn til det bestaaende, som man bør tage, og samtidig har man faaet en rationel og fuldt forsvarlig Ordning. Da denne Ordning, hvorefter Stat og Kommune deler Udgifterne ved Skibsførerafdelingen for de to Skolers Vedkommende, skal revideres om 5 Aar, vil der til den Tid være al mulig Anledning til at komme tilbage til dette Spørgsmaal, og muligvis vil Udviklingen da vise sig at have været af den Art, at man bør gøre Skridtet fuldt ud og gaa over til at begrænse Skolernes Antal.

Det ærede Medlem citerede af Bemærkningerne til Lovforslaget følgende: „Det har længe været en iøjnefaldende Svaghed ved den saaledes bestemte Navigationsskoleordning, at Skolernes Antal har været uforholdsmæssig stort for Skibsfartens virkelige Behov“, men det ærede Medlem fortsatte

ikke. Der fortsættes imidlertid paa følgende Maade: „eller rettere, at enhver af Skolerne har været indstillet paa at undervise til samtlige Eksaminer uden fornødent Hensyn til, hvorvidt der under de givne Omstændigheder fandtes en økonomisk tilfredsstillende eller blot antagelig Basis“. Deri ligger efter min Mening en Antydning af to Veje, som man kunde gaa, idet man enten kunde begrænse Skolernes Antal eller finde en Ordning, hvorefter man begrænsede Antallet af de Skoler, som fører Undervisningen helt op, men af andre, nemlig lokale, Hensyn i de interesserede Kommuner bibeholdt de Skoler, som kun forbereder f. Eks. til Styrmandseksamen. Man maa jo nemlig erindre, at disse Kommuner har en Interesse i at bevare Skolerne. Selv om man f. Eks. for Nordbys Vedkommende kan sige, at den ikke mere har den Flaade, som den havde i gamle Dage, er der dog dér en Befolkning, som farer til Søs, og det har derfor Betydning, at der i Kommunen findes en Skole, hvor de vedkommende kan søge Undervisning til Skibsfører- og Styrmandseksamen, saa at de ikke i den Anledning behøver at rejse andetsteds hen. Selvfølgelig kan dette Spørgsmaal ogsaa overvejes nøjere i et Udvalg, og jeg skal for mit Vedkommende for saa vidt ogsaa erklære mig meget villig til en Forhandling derom, men jeg vil gentage, hvad jeg begyndte med at sige i Dag, og hvad jeg tidligere har udtalt her, at jeg tror, den foreslaaede Ordning er den, som for Tiden er mest rationel, idet den, som sagt, tager berettiget Hensyn til det bestaaende og dog er et Skridt i den rigtige Retning og, hvis det senere skulde vise sig, at den af det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) anviste Vej er den rigtige, gør det muligt for Regeringen at gaa den Vej.

Jeg gentager min Tak for den velvillige Behandling af Lovforslaget; den giver mig Grund til at formode, at dets Behandling i Udvalget vil blive baade hurtigt og velvillig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

M. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.